

[Steen.]

ikke være enig med ham. Jeg må efter min bedste overbevisning skønne, at den klarhed eller uklarhed med hensyn til dette afgørende problem, der er i denne sal, vil være nøjagtig af samme beskaffenhed, når der er gået et år, som tilfældet er i dag. Der skal jo tages en beslutning, og vi kan lige så godt tage den nu som tage den senere.

Den afgørelse, der træffes, må efter vor opfattelse være denne, at der tilvejebringes rimelig mulighed for at forsyne sig med varer. De argumenter, som jeg i den betænkning, der ledsager forslaget, har kunnet finde fra de handlendes side for at udsætte afgørelsen, kan jeg ikke godkende; jeg synes, de vejer for lidt. Der er en henvisning til, at der stadig er knaphed på varer. Ja, desværre, men sandheden er da også, at forholdene på det område er i en lykkelig bedrende udvikling, og henvisningen til de vanskeligheder, der er ved at få arbejdskraft, må jeg også skønne er et spørgsmål, som meget vel må kunne klares.

Men under den forudsætning, at vi iøvrigt når frem til en rimelig ordning, er der et andet spørgsmål, jeg gerne vil henlede den højtærede handelsministers opmærksomhed på, og det er den praksis, den tilstand, der efterhånden har fæstnet sig, at i forbindelse med ferieordningen lukker samtlige butikker af samme beskaffenhed samtidigt. Samtlige cigarhandlere hænger et skilt ud: der er lukket i 8 dage, og hvis man skal have sine sko repareret, er der heller ikke noget at stille op, for alle skomagerne er taget på ferie. Det virker jo helt urimeligt, og jeg henstiller til den højtærede handelsminister at tage en forhandling med de pågældende organisationer, om det ikke var muligt at nå frem til en rimelig ordning. Det kan jo åbenbart for enhver ske, uden at der derved sker noget indgreb i den sommerferie, der efterhånden for os alle er en menneskeret.

Men jeg tillader mig altså at foreslå, at vi på grundlag af de oplysninger, som det udvalg, der nu har afgivet betænkning — heller ikke i det kan man have et påskud til at vente længere —, har fremskaffet, alt det materiale, der er til rådighed, alt det, vi i forvejen vidste, nu stiler mod en afgørelse og stiler mod at få den allerede i denne rigsdagssamling. Der er efter vort bedste skøn intet reelt, der kan fremføres til begrundelse for at vente.

Alvilda Larsen: Jeg tror også, det vil være en fuldkommen umulighed at nå frem til en lukkelov, som blot nogenlunde kan

tilfredsstille alle parter i sagen. Jeg vil derfor kort give udtryk for, hvilke interesser mit parti vil varetage i denne sag.

Jeg mener, at den menneskelige arbejdstid, som butiksmedhjælperne og andre ligestillede grupper af arbejdere samt de mange småhandlende, smånæringsdrivende, har opnået i kraft af den midlertidige lukkelov, som vi nu har haft i et par år, er et uvurderligt gode; hidtil har de mange tusinder af mennesker, det drejer sig om, haft en langt længere arbejdstid end de fleste andre mennesker. Disse handels- og kontormedhjælperne og småhandlende har givet udtryk for, hvad de ønsker, og de har også kunnet tale med om de vanskeligheder, som de mener der har været for forbrugerne. De mener i hvert fald selv, at de har betjent forbrugerne tilfredsstillende. Der har været visse vanskeligheder, det erkender man, men hvad de virkelige vanskeligheder angår, og det er de vanskeligheder, som i særdeleshed de udearbejdende kvinder har, så har man den opfattelse, at disse vanskeligheder er tidsbestemt, og jeg vil sige, at jeg har præcis den samme opfattelse. Forsynings-situationen er endnu sådan, at forbrugerne er bundet til at handle i ganske bestemte butikker, enten langt borte fra hjemmet eller også langt borte fra arbejdspladsen, og det er dette forhold, der skaber modvilje og vanskeligheder ved 14-lukningen om lørdagen; men når forsyningerne først bliver bedre, når man kan handle, hvor man vil, hvor det er lettest, så vil der efter min mening ikke være synderlige vanskeligheder ved 14-lukningen om lørdagen.

Jeg vil endvidere i denne forbindelse pege på fredagslukningen kl. 20, som jo skulle muliggøre, at en del af lørdagshandelen blev henlagt til fredagen. Det er bestemt ikke sket. Der har med hensyn til kl. 20-lukningen om fredagen været et ganske usandsynligt virvar, og i den senere tid kan man konstatere, at der faktisk ikke er nogen butikker overhovedet, der holder åbent til kl. 20. I lang tid har det været sådan, at de lukkede kl. 5—5½—6—6½—7, det var ikke på et bestemt tidspunkt hver dag, men i den senere tid oplever man, at i hvert fald ingen holder åbent til kl. 20.

Jeg har kritiseret det, også sidste gang vi behandlede den midlertidige lukkelovs forlængelse, og ment, at man skulle undersøge muligheden for at nå frem til, at fredagslukningen kl. 20 blev en realitet. Man har sagt mig, at det kunne ikke ændres, fordi man ikke kan påbyde de handlende at holde åbent til en bestemt tid. Men man må vel gå ud fra, at i selvsamme øjeblik som vi får